

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulată de
Biroul executorului „X”
din Z înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor sub
nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de Biroul executorului „X” din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/ sau într-o formă de asociere și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, cap. III.1), privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z - parțial și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, cap. III.1), întocmite de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, Biroul executorului „X” din Z aduce următoarele argumente:

- arată că în urma constatărilor făcute cu ocazia inspecției fiscale, inspectorii au considerat nelegal deduse sumele reprezentând contravaloarea materialelor de construcții achiziționate în vederea edificării viitorului sediu situat în Z, tot astfel deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor referitoare la materialele de construcții a fost considerată ca fiind efectuată în mod nelegal, baza de calcul fiind semnificativ majorată, iar obligațiile fiscale fiind modificate în consecință;

- menționează că demersul de edificare a noului sediu al biroului se realizează în condiții de deplină legalitate, motiv pentru care nu poate accepta concluziile raportului de inspecție fiscală privind aceste aspecte, pentru că începând cu data de2008 biroul deține în calitate de chiriaș terenul situat în comuna Z, f.n., jud. Bihor, în suprafață de Z mp, înscris în CF nr. Z, având nr. cad. Z, în vederea construirii unui imobil cu destinație de birou și depozitare bunuri sechestrate;

- precizează că proprietarul imobilului este persoana fizică X pe seama căruia s-a eliberat Autorizația de construire nr. Z, toate drepturile și obligațiile decurgând din acest act administrativ fiind cesionate prin Actul de cesiune autentificat de Biroul notarului public Z sub nr. Z începând cu data emiterii autorizației;

- susține că în considerarea desfășurării activității profesionale, imobilul a fost ridicat, amenajat și finisat, fiind dresat procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. Z în prezența delegatului organului administrativ local, în prezent fiind în curs demersurile de întăbulare a construcției pe seama biroului;

- consideră că toate cheltuielile efectuate cu materialele de construcții achiziționate cu destinația de a fi încorporate în imobilul care constituie noul sediu al biroului se impun a fi recunoscute ca fiind deductibile integral, sumele de bani având o afectare specială, legată direct și nemijlocit de exercitarea profesiei de executor judecătoresc, activitate generatoare de venituri, tot astfel taxa pe valoarea adăugată aferentă anilor 2008 și 2009 pentru materialele de construcții achiziționate se impune a fi dedusă pentru aceleași considerente, adică Z lei, respectiv Z lei, precum și majorările de întârziere aferente, la baza deducerii sumelor amintite stând documentele justificative prevăzute de legislația în vigoare.

În susținerea contestației formulate, petentul depune cu adresele înregistrate sub nr. Z și nr. Z documente din care reiese că imobilul construit este proprietatea Biroului și în consecință, solicită revocarea în parte a actelor administrative fiscale pentru sumele contestate, în sensul recunoașterii deductibilității acestora.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru

persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/ sau într-o formă de asociere și Raportul de inspecție fiscală nr. Z cap. III.1) privind TVA pe anii 2008 și 2009, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În perioada2008 - 2009 Biroul executorului „X” a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă unor cumpărări de materiale de construcții și prestări de servicii pentru care nu a prezentat documente de justificare a folosirii lor în interesul activității desfășurate, declarând organelor de control că materialele achiziționate sunt utilizate la construirea noului sediu al biroului, situat în Z, județul Bihor.

Organele de inspecție fiscală considerând că bunurile cumpărate au fost pentru uz personal și biroul nu avea dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei în anul 2008 și în sumă de Z lei în anul 2009, au procedat la recalcularea bazei impozabile și a taxei pe valoarea adăugată de plată, stabilind că pentru anii 2008 - 2009 acesta are de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei (Z lei + Z lei) pe perioada2008 -2009.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Biroul executorului „X” are sediul în Z, str. Z nr. Z, județul Bihor, codul de identificare fiscală Z, CNP Z și funcționează în baza Certificatului nr. Z eliberat de Curtea de Apel Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă Biroul executorului „X” din Z datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada 2008 - 2009 pentru construirea unui imobil și majorările de întârziere aferente în sumă de lei, în condițiile în care acesta depune la dosar documente privind justificarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit constatărilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. Z, la cap. III.1) privind taxa pe valoarea adăugată pe anii 2008 și 2009, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat Biroului executorului „X” din Z dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă cumpărărilor de materiale de construcții și servicii efectuate în perioada 2008 - 2009 pentru construirea unui imobil în comuna Z, considerând că bunurile și serviciile achiziționate nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, ci pentru uz personal, deoarece Autorizația de construire/ desființare nr. Z a fost emisă de Primăria comunei Z pentru “Executarea lucrărilor de

construire/ desființare: construire casa familiala P+M“ pe numele persoanelor fizice X și Y.

Față de cele stabilite de organele de inspecție fiscală, contestatorul susține că a dedus legal taxa pe valoarea adăugată în cauză, deoarece imobilul construit urmează să fie noul său sediu, cu destinația de birouri și depozit bunuri sechestrate și precizează că acesta a fost construit pe terenul închiriat de birou pe baza Contractului de închiriere legalizat sub nr. Z încă din data de2008 de la persoanele fizice X și Y și urmare a cesionării prin Actul de cesiune legalizat sub nr. Z a autorizației de construire cu toate drepturile și obligațiile aferente, în beneficiul biroului.

În susținerea anulării actelor administrative contestate cu privire la neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, acesta mai depune la dosar cu adresele nr. Z și nr. Z, următoarele documente:

- procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. Z cu semnătura delegatului Primăriei comunei Z, pentru lucrările la “sediul firmă P+M”;

- autorizația de luare în folosință nr. Z emisă de Primăria comunei Oșorhei privind autorizarea folosinței de către biroul executorului judecătoresc a clădirii cu destinația de sediu firmă cu birouri;

- adeverința nr. Z emisă de un geodez autorizat din care reiese că întreaga documentație a fost predată Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Bihor în vederea întăbulării în Cartea Funciară a imobilului nou edificat pe numele Biroului executorului „X”, împreună cu factura și chitanța de plată a taxelor de întăbulare.

Cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 145 - [...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.

[...]

Art. 146 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).”,

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se menționează:

“45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care deține facturi sau alte documente legale, dacă face dovada că acestea sunt destinate utilizării în folosul unor operațiuni care dau drept de deducere.

De subliniat este faptul ca, organele de inspecție fiscală analizând documentele enumerate mai sus prezentate de către contestator numai la formularea contestației și ulterior în susținerea acesteia, prin referatul cu propuneri de soluționare nr. Z în baza verificării probelor noi depuse prin care se susține utilizarea materialelor de construcții achiziționate în anii 2008 și 2009, revin asupra neacceptării dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei și calculării majorărilor de întârziere aferente în sumă de Z lei, propunând admiterea contestației pentru aceste obligații fiscale.

Ținând seama de toate documentele și argumentele prezentate prin care petentul justifică destinația imobilului construit în Z în folosul Biroului executorului „X”, rezultă că motivul care a dus la neacordarea dreptului de deducere și stabilirea taxei pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei nu mai există.

Pe cale de consecință, se impune admiterea contestației formulată de Biroul executorului „X” din Z și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală în sumă de Z lei.

Totodată, potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” - accesoriul urmează principalul, întrucât contestatorul nu datorează taxa pe valoarea adăugată ca debit de bază, se impune admiterea contestației și pentru obligațiile fiscale accesorii aferente, respectiv majorările de întârziere în suma de Z lei, precum și anularea parțială a deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală contestate, pentru suma în cauză.

În drept, la art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...].

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

În ceea ce privește impozitul pe venit pe anii 2008 și 2009, afirmațiile din contestație privind sumele cheltuite cu achiziționările de materiale de construcții din punct de vedere al deductibilității lor fiscale, nu se justifică deoarece acesta nu a fost verificat și avut în vedere de către organele de inspecție fiscală cu ocazia prezentului control, ci numai taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor cheltuieli de achiziții așa cum am arătat mai sus.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației formulată de Biroul Executorului „X” din Z și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/ sau într-o formă de asociere, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorările de întârziere aferente în sumă de Z lei.

director coordonator

